

Deys, Świetlik

Nie łączę kropek jak Włodek Markowicz
Wolałbym do Tokio wyjechać jak Krzysiu
Patrzę po ludziach, co znam ich od dziecka
I razem złożyliśmy już kilka przysłów
Mój znajomy mówi mi, że on mnie nie rozumie
Jego mama mega chora z niemożliwym bólem
Niby czai, że problemy dla każdego różne
Ale według niego nie umyłam się z tym co on czuje
To, czego się nauczyłem pewne jest akurat
Dla obcego życia zawsze inna Krwawa Luna
Zwykle wyglądamy trochę lepiej przy posturach
Których tura tutaj nie wydaje się do końca trudna
Gadałem o tym z M. i miał jeden słuszny punkt
Zapytał: "Gdybyś mógł ratować jego mamę albo to, co miałeś
Co byś wybrał, co byś wybrał?"
Dziwne było dla mnie to, że nawet przez sekundę
Wątpliwości przy takim wyborze nie poczułem
Nie przełożyłbym mojego szczęścia ponad drugie
Nawet jeśli jest to coś, czego pozornie potrzebuje
Chcę w to wierzyć, dało mi to siły chwilę
W rozmowach ludzi dawno się rozmyłem
Bo wagon pędzi, dialogi jak wizje
Mam oparty łeb o szybę
Przeraża mnie pusta chata, domysły
Czy za maską jest uśmiech kata
I w sumie wolałbym jechać w taksówce: do kogoś, cokolwiek, ku czemuś, chociażby po kłótnie

I nie zgadniesz o czym myślę skarbie, i nie zgadniesz,
Mam zasadę, żeby nie zamęczyć sobą, jak już dość masz
Deprę, bezsens, setkę, zwijkę, replay, anytime?
Nigdy nie zgadniesz, co myślę, człowieku
I też bym wolał tego nie znać
/2x

W szkole zwykle nie wiedziałem, o czym było 45
Biegałem korytarzem kiedy mi mówili: "O, nie!"
I chcieli włożyć we mnie ADHD
Potem dysgrafię, dyschujwieco i dysleksję
Teraz chodzę sobie z czymś, czego nigdy nie zdołali nazwać
Nie słysząc o nikim ciekawym z mojego miasta, miasta, miasta,
Cała ta społeczność hiphopowa –wynaturzeni, jak popromienna choroba
Deys jak post punk i dlatego mnie wołasz
Przy okazji niosę płyn Lugola
Wciąż pustki, zawinione pomieszczenia
Mam sentyment do szlugów jak u VNM-a
Szare chmury jak dymki z komiksów (ktoś zawiesza)
Ale nie mają nic do powiedzenia
Nie wiem czy moje wnętrze to ekstra sprawa
Skoro mam ochotę biwakować w Aokigahara
Mega, że mi mówi co się nie oplaca
Niewygodna łódka, ale po co z niej wypadać
Stare Miasto, Kazimierz i knajpy co week
Ja w nastroju nieprzysiadalnym na dziś
I dobrze byłoby asertywnym być
Bo przypadkiem wpada znajomy jak Świetlik

On między morzem wódki, a powrotem do domu
Ja między kłótnią z jedną kobietą, a gadką z drugą
Która być może też przerodzi się w kłótnie
Która być może też przerodzi się
/2x

I nie zgadniesz o czym myślę skarbie, i nie zgadniesz,
Mam zasadę, żeby nie zamęczyć sobą, jak już dość masz

Deprę, bezsens, setkę, zwijkę, replay, anytime?
Nigdy nie zgadniesz, co myślę, człowieku
I też bym wolał tego nie znać
/2x